

Η Ιερά Πανήγυρις της Δεσποτικής Αναλήψεως στην Σύμη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου

© ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

Η μεγάλη Δεσποτική εορτή της Αναλήψεως του Κυρίου εορτάστηκε, χθες, στην Σύμη μεγαλοπρεπώς. Κέντρο της Πανηγύρεως ήταν ο γραφικότατος παραθαλάσιος Ιερός Ναός της Αναλήψεως, όπου ο Σεβ. [Μητροπολίτης Σύμης](#), Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου κ. Χρυσόστομος προέστη το πρωί της Λειτουργικής Συνάξεως, έχοντας συλλειτουργούς τον π. Αντώνιο Μανιά και τον π. Γεώργιο Κακακίό.

Το αναλόγιο διακόνησαν οι Ιεροψάλτες κ. Αγαπητός Μιχελλής και κ. Ελευθέριος Ξηράκης, οι οποίοι διά της ιεράς υμνωδίας, συνέβαλαν καθοριστικά στην πνευματική ανάταση των πιστών, που για μια ακόμη χρονιά κατέκλυσαν τον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό, ο οποίος, σημειωτέον, κοσμεύεται με εκπληκτικής ξυλογλυπτικής τέχνης τέμπλο και ιερές Εικόνες, μεταφερθέντα από τις έναντι αλησμόνητες Πατρίδες, ολίγον προ της τραγωδίας εκείνου του μαύρου θέρους του 1922.

Ο Σεβασμιώτατος, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο αναλύων τα υψηλά νοήματα της Εορτής, μετά την Θ. Λειτουργία προέστη της Λιτανείας της ι. Εικόνας και εν συνεχεία ευλόγησε τους προσφερομένους Άρτους. Μετά το πέρας, η φιλόξενη Επιτροπή του Ι. Ναού προσέφερε καφέ και τα καθιερωμένα εόρτια κεράσματα στους συμμετέχοντες πιστούς, ώστε η πνευματική χαρά να διοχετευθεί και στην διαπροσωπική επαφή και επι-κοινωνία των ανθρώπων.

Η Ανάληψη αποτελεί το τελευταίο γεγονός της επίγειας ζωής του Χριστού. Η λαμπρότητα της εορτής είναι τόσο μεγάλη, διότι αναλαμβάνόμενος ο Κύριος στον Ουρανό ανύψωσε στον θρόνο της μεγαλωσύνης του Θεού την ανθρώπινη φύση άμεμπτη και άσπιλη. Ο Θεός Πατέρας ευφράνθηκε να δει τον αληθινό Άνθρωπο, όπως τον είχε συλλάβει προ καταβολής κόσμου και κατέπεμψε στη γη το Πνεύμα το Άγιο, για να σφραγίσει τη συμφιλίωση του Θεού με τον άνθρωπο, ότι τα διεστώτα ενώθηκαν. Στο Πρόσωπο του Χριστού ο Θεός δέχθηκε όλη την ανθρωπότητα.

Μετά την Ανάληψη οι Απόστολοι με την προσδοκία της επαγγελίας του Πατρός να φλέγει την καρδιά τους, ζούσαν με μεγάλη ένταση, «προσκαρτερούντες τη προσευχή και τη κλάσει του άρτου». Για δέκα ημέρες βίωσαν τον πόνο της στερήσεως του αγαπημένου Διδασκάλου τους. Την θλίψη τους όμως την μετέτρεψαν σε πύρινη προσευχή, και αυτό τους ενίσχυσε και τους έκανε δεκτικούς στο χάρισμα του Παρακλήτου, που την ημέρα της Πεντηκοστής ενήργησε εντός τους έκρηξη θεογνωσίας και τους οδήγησε «εις πάσαν την αλήθειαν».

Σκοπός της περιόδου του Πεντηκοσταρίου και ιδιαιτέρως των τελευταίων δέκα ημερών είναι να διεγείρει μέσα μας την αποστολική αυτή ένταση, να ανάψει τον πόθο για το χάρισμα της Πεντηκοστής, ώστε να δεχθούμε και εμείς μικρή πύρινη φλόγα του Πνεύματος, η οποία θα μας καταστήσει ικανούς να επικαλούμαστε «στεναγμούς αλαλήτοις» το άγιο Όνομα του Κυρίου Ιησού και θα ενισχύσει την φύση μας να βαστάσει το πλήρωμα της θείας αγάπης. Άλλωστε, ο προαιώνιος προορισμός για τον οποίο δημιουργήθηκε ο άνθρωπος, είναι να γίνει μέτοχος του Αγίου Πνεύματος και εν Αυτώ να δοξάζει τον Θεό και να δοξάζεται από Εκείνον εις

© ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΔΗΝΣ

© Ієра Митрополит Суми

© ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

©.ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

